

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து மாதந்தோறும் பிரசுரமாகும்

ஒரு தமிழ்ப்பத்திரிகை

“எனத்தானு நல்லவை கேட்க வணத்தானு
யான்ற பெருமை நரும்”—தீருவள்ளுவர்.

தொகுதி-க௦.] பரீதாபி ஸ்ரீ ஐப்பசிமீ [பகுதி-க௨.

உள்ளுறை.

ஐயவினாவின் விடையுரை:—பத்திராதிபர்.	௧௦௧
வினைப்பகுதி வேறுபடுகை:—ஸ்ரீமத்-அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை	௧௦௨
ஒளவையாரது } ஸ்ரீமத்-டி. எஸ். குப்புஸ்வாமி சாஸ்திரிகள்	௧௦௩
நீதிநூல்கள்:— }	
பாண்டியசாசனம்:—A. சடகோபராமாநுஜாசாரியர்	௧௦௪
நடேசர்துதி விரிவுரை:—க. ப. இராமநாதன்செட்டியார்	௧௦௫
புத்தகவரவு முதலியன:—பத்திராதிபர்.	௧௦௬
திருமந்திர நூறுபாட்டுக் } ஸ்ரீமத்-சே. ரா. சுப்பிரமணியக்	
குரை:— } கவிராயர்.	௧௦௭
மாறனலங்காரம்:—பத்திராதிபர்.	௧௦௮
செந்தமிழ் பத்தாந்தொகுதியின் உள்ளுறை முதலியன:—	

பத்திராதிபர்—திரு. நாராயணையங்கார்.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலைப்

பதிப்பு.

வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ. 4.] 1912 [தனிப்பிரதி அணு-8

வெளிநாடுகளுக்கு ரூ. 4—8—0.

அபிதானசிந்தாமணி.

இதுவரை தமிழில் வெளிவராத “ அபிதானசிந்தாமணி ” என்னும் அரிய பெயரகராதிப் புத்தகமானது மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தாராற் பதிப்பிக்கப்பெற்று முடிவடைந்திப்பொழுது கலிகோபைண்டுசெய்து விற்பனைக்குச் சித்தப்படுத்தி வைக்கப்பெற்றிருக்கிறது. இதில் வடமொழி தென்மொழி நூல்களிலும், உலக வழக்கிலும் வழங்கிவரும் பிரசித்திபெற்ற தேவர், முனிவர், அரசர், புலவர் முதலிய பலர்களுடைய பெயரும், அவர்கள் சரித்திரச்சுருக்கமும், நதி, மலை, கடல், தேசம், நகரம் முதலிய பலவற்றின் பெயரும், அவற்றின் விவரணங்கள் பலவுமெழுதப்பெற்றிருக்கின்றன. ராயல் 8-பக்கம் கொண்ட பாரம் 131 உள்ளது. நல்லகாகிதத்திற் றெளிவான எழுத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றது. இதன் விலை ரூ. 7 (ஏழு) வேண்டுவோர் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் மாணேஜருக்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

R. Rangaswami Aiyer,

Ag. Manager.

செந்தமிழ்

தொகுதி-க௦.] பரீதாபி ஸ்ரீ ஐப்பசிமீ [பகுதி-க௨.

ஐயவினாவின் விடையுரை.

(சுளசூ-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

7-வது வினா:—புதல்வரைப் பெறுதல் என்ற அதிகாரப்பெயர்க்கு “இருபிறப்பாளர் மூவரானு மியல்பாகவிறுக்கப்பட்டுங் கடன் மூன்றனுள் முனிவர்கடன் கேள்வியானும், தேவர்கடன் வேள்வியானும், தென்புலத்தார்கடன் புதல்வரைப் பெறுதலானுமல்ல திறுக்கப்படாமையின் அக்கடனிறுத்தற்பொருட்டு நன்மக்களைப் பெறுதல்” என்று விவரணமெழுதப்பட்டிருக்கிறதே; இவ்வதிகாரத்துக்கு இருபிறப்பாளர் மூவரே இலக்காகவும், நான்காம் வருணத்தவர் விலக்காகவுங் கொள்ளுதல் பொருந்துமா? விலக்காயின், உரைப்பாயிரத்துள் “ஈண்டுத் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவராற் சிறப்புடையவொழுக்கமே அறமென வெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. அதுதான் நால்வகை நிலைத்தாய் வருணந்தோறும் வேறுபாடுடைமையின், சிறுபான்மையாகிய சிறப்பியல்புகளொழித்துப் பெரும்பான்மையாகிய பொதுவியல்புபற்றி இல்லறம் துறவறமென இருவகை நிலையாற் கூறப்பட்டது.” என்பதுடன் எவ்வாறு பொருந்தும் என்பதாம்.

இதற்குச் சமாதானம் வருமாறு:—மேற்காட்டிய உரைப்பாயிரத்துள், “ஈண்டுத் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவராற் சிறப்புடையவொழுக்கமே அறமென வெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.” என்பதனால், ஒழுக்கம், வழக்கு, தண்டம் என மூவகைப்பட்ட அறப்பகுதிகளுள்

ஒழுக்கம் ஒன்றே இம்மை மறுமை வீடுன்னு மூவகைப்பயனு மளித்தலால் சிறந்த அதனையே அறத்துப்பாலுட் சொல்லக்கருதிய அறமென வெடுத்துக்கொண்டனரென்பதும், “அதுதான் நால்வகை நிலைத்தாய்வருணந்தோறும் வேறுபாடுடைமையின், சிறுபான்மையாகிய சிறப்பியல்புகளொழித்துப் பெரும்பான்மையாகிய பொதுவியல்பு பற்றி இல்லறம் துறவறம் என இருவகை நிலையாற் கூறப்பட்டது.” என்பதனால் வருணந்தோறும் வேறுபட்டிருக்கும் அறுதொழில்முதலிய சிறப்பொழுக்கங்களை யொழித்து எல்லா வருணத்தார்க்கும் பெரும்பான்மையுமொத்த பொது வொழுக்கங்களையே அறத்துப்பாலுட் சொல்லக்கருதிய அறமென வெடுத்துக்கொண்டனரென்பதும் நன்கு விளங்குகின்றன.

இவற்றிற்கேற்ப நால்வகை வருணத்துள் இருபிறப்பாளர் மூவரானிருக்கத்தகுங்கடன் மூன்றனு ளொன்றாகிய புதல்வரைப்பெறுதலென்னு மொழுக்கம் பொதுவியல்பாமா மெங்ஙனமெனில்? நால்வகை வருணத்துள் அந்தணர் முதலிய மூவர்க்கும் பொதுமையின் விதிக்கப்பட்டமைகொண்டு பெரும்பான்மைபற்றிய வழக்காய்ப் பொதுவியல்பெனக்கொள்ளக் குறையில்லை.

அன்றியும் அது உலகநடையாங்கால் நால்வகை வருணத்தினர்க்கும் ஒத்த பொதுமையுடைமையாலும், வேள்வி கேள்விகள் போல நான்காம் வருணத்தவர்க்கு விலக்கப்படாமையால் (“சுபு-திஷிஷி 15-31 தாலவசி”) “மறுக்கப்படாதன கொள்ளத்தரும்” என்னுந் துணிபுபற்றித் தள்ளப்படாமையாலும் பொதுவியல்பாம். ஆகவே உரைப்பாயிரத்தில் “பெரும்பான்மையாகிய பொதுவியல்புபற்றி யெடுத்ததுக்கொண்டனர்” என்பதுடன் மாறுபடுவதன்று.

அங்ஙனமாயின் கேள்வி வேள்விகளும் அம்மூவரானு மிறுக்கத்தகுந் கடன்களாதலால் அவற்றையும் இதனோடொப்ப வெடுத்தோதாது விடுத்ததென்றையெனில், அவை அம்மூவகை வருணத்தார்க்கே விதிக்கப்பட்டனவாய் நான்காம் வருணத்தார்க்கு விலக்கப்பட்டிருத்தலால் முதன் மூன்று வருணத்தார்க்கே அறனும் நான்காம் வருணத்தார்க்கு அறன்கடையுமாகிய பிறழ்ச்சியுடைமையாலும், அம்மூவகை

வருணத்துள்ளும் ஒத்த பொதுமையினின்றி வேறுபட்டிருத்தலாலும் சிறுபான்மையாகிய சிறப்பியல்பின்பாற்படுதலால் எடுத்தோதாராயினார்.

ஆயினும் இம்முக்கடனுள்ளொன்றாகிய புதல்வரைப் பெறுதலின் வேறாகித் தென்புலத்தார்க்குச் செய்யப்படும் நீர்க்கடன்முதலியவும், வேள்வியின் வேறாகித் தேவர்க்குச் செய்யப்படும் பூசைமுதலியவும், நால்வகை வருணத்தார்க்கும் பொதுவியல்பாதலால் அவற்றைத் “தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கறானென்றங், கைப்புலத்தாரேம்பறலை.” என்பதனு லெடுத்தோதிப் போந்தனரெனவுணர்க.

என்னை? இவ்வாழ்க்கை, வாழ்க்கைத்துணைநலம் என்னும் முன்னதிகாரங்களிரண்டனையும் இருபிறப்பாளர்க்குரியவென விசேடியாது எல்லோர்க்கும் பொதுவாமாறு விவரணவுரை யெழுதப்பட்டமையால் அவை நான்கு வருணத்தார்க்கு முரியவென விளங்குகின்றன. அவற்றி னிறுதிக்குறளாகிய “மங்கலமென்ப மனைமாட்சிமற்றதன், நன்கல நன்மக்கட்பேறு.” என்பதனால் புதல்வரைப் பெறுதலும் நால்வகை வருணத்துக்கும் விதிக்கப்பட்டதெனக் கொள்ளல்வேண்டும்; வேண்டவே புதல்வரைப் பெறுதலென்னும் அதிகாரத்துக்கு எழுதிய விவரணத்தில் “இருபிறப்பாளர் மூவரானு மிறுக்கத்தகுங்கடன் மூன்றனு ளொன்றாகிய” தெனப் புதல்வரைப் பெறுதல்என்னு மொழுக்கத்தினை அவர்க்கே உரிய அறமாகக் கூறுதல் எவ்வாறு பொருந்துமெனில்? எல்லோர்க்கும் பொதுப்படக்கூறிய வாழ்க்கைத் துணைநலத்தினிறுதியில் “மங்கலமென்ப மனைமாட்சிமற்றதன், நன்கல நன்மக்கட்பேறு.” என வாழ்க்கைத்துணைக்கோர் அணிநலமாகிய இம்மைப்பயன் பொதுப்படக்கூறி, வருகின்ற அதிகாரத்துக்குத் தோற்றுவாய் செய்ததன்றி எல்லோர்க்கும் ஒத்த அறனொமென விதிநோக்கிக் கூறியதன்றென வுணர்க.

இவ்வாறே விதிநோக்காது இவ்வதிகாரத்துள்ளும், “தம்பொரு ளென்பதம்மக்களவர்பொரு, டந்தம்வினையான்வரும்.” “மக்கண்மெய்தீண்டலுடற்கின்பம்ற்றவர், சொற்கேட்டவின்பஞ்செவிக்கு.” என்றற் றொடக்கத்தனவாகிய குறள்களில் எல்லோர்க்குமொத்த பொருளு மின்பமுமாகிய விம்மைப்பயன் கூறியவாறு கண்டுகொள்க.

ஆதலால், இருபிறப்பாளர் மூவர்க்குமே முக்கடனு ளொன்றாகிய தென்புலத்தார் கடனிறுத்தற்பொருட்டுப் புதல்வரைப் பெறுதலென்னு மொழுக்கம் வேதத்தில் விதிக்கப்பட்டமையால் ஈண்டு அறத்துப்பாலுளெடுத்துக் கூறுதற்கியைபுடையததுவேயாமென்க.

ஆயின், நான்காம் வருணத்தவர்க்கு விதிக்கப்படாமையால் கேள்வி வேள்விகள்போலப் புதல்வரைப்பெறுதலும் அவர்க்கு அறன்கடையாமோ? வெனின் ஆகாது. ஏனெனில் மறு முதலிய நூல்களுள் விதித்தன செய்தலும் விலக்கியன வாழிதலுமே அறமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதலால் அவற்றின் மறுதலையாகிய விதித்தன செய்யாமையும் விலக்கியன செய்தலும் அறத்தின் மறுதலையாதலால் அவையே அறன்கடையாகின்றன. அவற்று ளொன்றினுஞ் சாராமையாற் புதல்வரைப் பெறுதல் அறன்கடையன்றென்றுணர்க.

மேற்பகுக்கப்பட்ட விதித்தனசெய்தல், விலக்கியன வாழிதல், விதித்தன செய்யாமை, விலக்கியன செய்தல் என்னும் நால்வகைச் செயலினும் வேறாகிய செயல் யாதெனில் விழைவனபுரிதல் என்னும் செயலாம். இதனை, வடநூலார் ராகப்ராப்தம் என்பர். இச்செயல் அறனுமாகாது அறன்கடையுமாகாது உலகநடையென்னும் செயலின்பாற் படுவதாம். இதுவே விதிக்கிலக்காகுமிடத்து அறனுமாம். ஆகவே புதல்வரைப் பெறுதல் என்னு மொழுக்கம் நான்கு வருணத்தினர்க்கும் ஒத்த, விழைவன புரிதலென்னும் உலக நடையின்பாற் படுவதாயினும் இருபிறப்பாளர்க்கு விதிக்கிலக்கானமைபற்றி அறனெனக்கொள்ளக்குறையில்லை.

ஆதலால் நான்காம் வருணத்தவர்க்கு விதிக்கிலக்காகாமையாலும் அவற்றின் மறுதலைச்செயலன்மையாலும் அறனும் அறன்கடையுமாகாது விழைவன புரிதலின்பாற்படும் ஐம்புல நுகர்ச்சிபோல இல்லறத்துள் இன்பம் பயப்பதோர் உலகநடையாமென்பது கருதியே முக்கடனோக்கின்றது விலக்கன்றென்று விடை கூறப்பட்டதென்றுணர்க.

8-வது வினா:—புறநானூற்றில் “விழுநீர்வேலிநாடுகிழுவோனே” என்பதற்கு நாட்டையுடையோனென்று பொருளுழுதப்பட்டிருக்கிறது. அப்பொருளில், நாட்டுத்தலைவன் நாட்டுக்குற்றம் என்பனபோல நாட்டுக்கிழவோன் என வல்லொற்றுமிகாமைக்கு விதி யாது? கிழவன் என்னுஞ் சொல்லின் ஈற்றயல் அகரம் ஓகாரமாகிய தெங்ஙனம்? என்பனவாம்.

இதற்கு விகாரத்தியல்பு என்று விடையிறுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

விகாரத்தியல்பாவது எய்திய விதியால் விகாரப்படவேண்டுமிடத்து விகாரமின்றி யியல்பாகியிருத்தல். இது, “இயல்பின் விகாரமும் விகாரத்தியல்பும்.....ஆகுமையுருபே” என்னும்நன்னூற் சூத்திரத்து இரண்டாம் வேற்றுமை நிமித்தமாக விதிக்கப்பட்ட விலக்கணம். இவ்விலக்கணத்தால் விரிக்குமிடத்து இரண்டனுருபு தோன்ற விரிக்கவேண்டும்; வேண்டவே இரண்டனுருபு தோன்றாது பிறவேற்றுமையுருபு தோன்ற விரிக்கத்தகும் நாட்டுத்தலைவன், நாட்டுக்குற்றம் என்பனபோல மிக வேண்டுமென்னும் நியமமில்லை பெனவுணர்க.

நாடுகிழவோன் என்பதனை இரண்டாம்வேற்றுமையுருபு தோன்ற விரித்து நாட்டைக்கிழவோன் என வழங்கல் முறையோவெனில், கிழவோன் என்பது செயப்படுபொருளுடைய வினைக்குறிப்பாக வழங்கப்படாமையால் அவ்வாறு விரித்தல்கூடாது. மற்றெவ்வாறெனில்? தொகைநிலைத்தொடர்மொழிகள் விரிக்குமிடத்துத் தன் சொல்லால் விரிக்கப்படுவனவும் பிறசொல்லால் விரிக்கப்படுவனவுமென இருவகைப்படும். அவற்றுட் பிறசொல்லால் விரிக்கப்படுந் தொகைநிலையைப் பிரிவினொட்டென்றும், இது தன்சொல்லாற் பிரிப்புழித் தொகைப்பொருள் தோன்றாதென்றும் “வினையின்றொகுதி காலத்தியலு”மென்னுஞ் சூத்திரவுரையிற் சேனாவரையர் கூறுவர்.

தன்சொல்லால் விரிக்கப்படும் தொகைநிலையை அநித்திய சமாசமென்றும் அதன் விரியை ஸ்வபதவிக்கிரகமென்றும், பிறசொல்லால் விரிக்கப்படுந் தொகைநிலையை நித்தியசமாசமென்றும் அதன்விரியை அஸ்வபதவிக்கிரகமென்றும் வடநூலாரும் வழங்குவர்.

இவ்விலக்கணங்கொண்டே நாடுகிழுவோன் என்பதனைப் புறநானூற்றுரைகாரர் கிழுவோன் என்னும் தன்சொல்லால்விரியாது அதன்பரியாயச்சொல்லாகிய உடையோன் என்பதுகொண்டு நாட்டிணையுடையோன் என விரித்துப் பொருளுரைத்தமை காண்க.

இவ்வாறே சிறுகுடிகிழான் முதலிய பெயர்களையும் சிறுகுடியுடையான் எனப்பிறசொல்லால் விரிக்க இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையாய் விகாரத்தியல்பாமாறுகாண்க.

என்னை? உடைமை, கிழமை, உரிமை யென்பன ஒருபொருட் சொற்களாயிருப்ப அவற்றுள் உடைமையென்னும் சொல்லடியாகப் பிறந்த வினைக்குறிப்புக்கொள்ளும்பொருளுடையான், புகழுடையான் என்றற் றொடக்கத்தனவாகிய தொகைநிலைகள் பொருளையுடையான், புகழையுடையான் எனத் தன்சொல்லால் விரித்தற்கிடனாகவும் ஏனை நாடுகிழுவோன், சிறுகுடிகிழான் முதலியன நாடுடையான், சிறுகுடியுடையான் என்னும் பிறசொல்லான் விரித்தற்குரியவாமா நென்னெனில், கிழுவோன் என்னுஞ் சொல்லைச் செயப்படுபொருள் கொள்ளும் வினைக்குறிப்பாக வழங்கும் வழக்கின்மையால் அது கொள்ளுதற்கேற்ற பிறசொற்கொணர்ந்து விரிக்கப்பட்டதெனக்கொள்க.

இவ்வாறே தொழில், வினை, செயல்என்பன ஒருபொருட் சொற்களாயினும் அவற்றுட் செயலென்பதன் பகுதியடியாகவே செயப்படுபொருள்கொள்ளும் வினைவிசுற்பங்கள் தோன்றுதலும் ஏனையவற்றுற் றேன்றாமையும் இவ் வழக்கிற்குச் சான்றாகக்கொள்க.

நாடுகிழுவோன் என்னுந்தொடர் இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகையாயின் இதனோடொத்த “பழமுதிர்சோலைமீகிழுவோனே” என்னுந் திருமுருகாற்றுப்படையின்கணுள்ள “மலைகிழுவோன்” என்னுந் தொடருக்கு மலைக்கு உரிமையை உடையோன் என நான்கணுருபு விரித்துப் பொருளெழுதப்பட்டிருப்ப தென்னெனில் அதுவும் தன் சொல்லால் விரிக்கப்படாது என்பதுகொண்டு போந்தபொருளைப் பிறிதொரு தொடர லுணர்த்தியதெனவுணர்க.

இனி இதற்கிவ்வாறன்றிக் காதுசிறியன் நாடுபெரியன் என்பவற்றுட்போல, நிலைமொழியாகிய நாடுன்பது பொருண்முதற்பெய

ராய் நின்று வருமொழியாகிய கிழவோன் என்னும் வினைக்குறிப்புப் பெயரின் முதனிலையாகிய கிழமையென்னும் பண்புப்பெயர்கொண்டு முடிவதோ ரெழுவாய்த்தொடராகக்கொண்டு இயல்பாகியதென்பது மொன்று.

இத்தொடர் “உயர்திணை தொடர்ந்த பொருண்முதலாய், மத ரெடுசார்த்தினத்திணைமுடிபின்” என்னு மிலக்கணத்துட் சார்த்தி நென்பதனாற் பெறப்பட்டது. இச்சூத்திரத்து உதாரணமாகக் காட்டும் “பொன்பெரியன்” என்பதும், உபபதசமாசமென்னும் பிரிவி லொட்டாம். இதனை விரிக்குமிடத்தும், பெரும்பொன்னுடையன் என்றானும், பொன்பெரிதுடையன் என்றானும் பொன்னாற் பெரியன் என்றானும் பிற்தொடரான் விரித்துரைக்குமாறுகாண்க.

இனிக்கிழவோன் என ஈற்றயல் அகரம் ஓகாரமாமா ரெங்ஙன மெனில், நன்னூல் விருத்தியுரைகாரர் “பெயர்வினையிடத்துனளரய ஹீற்றயல், ஆவோவாகலுஞ் செய்யுளுருரித்தே” என்னும் சூத்திர வுரையில் உம்மையால் அகரம் ஓகாரமாதலு முண்டென்று கொண்டு அதற்கு இதனையே யுதாரணங்காட்டினர்.

தொல்காப்பியத்துள் “ஆவோவாகும் பெயருமாருளவே, யாயி டையறிதல் செய்யுளுள்ளே” என்னுஞ் சூத்திரத்தால் ஆகாரமே ஓகாரமாமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இச்சூத்திர வுரையிற் சேனாவரையர், “உழவன் கிழவன் என்பனவெனில் அவை - அன்னீற் றுப்பெயர் ; ஒருமொழிப்புணர்ச்சியா னவ்வாறுநின்றன வென்பது. ஆனீறாயவழி உழவோன் கிழவோன் எனத்திரியுமாறறிக.” என்ற மையானும், “அழாஅன், கிழாஅன் என்னும் அளபெடைப் பெயர் கள் அளபெடுத்தால் ஆவோவாகா.” என நச்சினூர்க்கினிய ருரைத்த மையானும் கிழமை யென்னும் பண்படியாகப் பிறக்கும் ஆனீற்று வினைக் குறிப்புப்பெயரின் ஈற்றயல் ஆகாரம் ஓகாரமாகத் திரிந்ததென் பதே முன்னோர்கொண்ட கொள்கையென விளங்குகின்றது. இவ் விருவகை முடிபுகளையு முணர்ந்து பொருந்துமாறுகொண்டு தெளிந் துகொள்க.

முற்றும்.

பத்திராதிபர்.

விண்ப்பகுதி வேறுபடுகை.

விண்ப்பகுதிகள் விசுதிகளை உறுங்கால் வேண்டும் விகாரங்கள் பூண்டு பலபல விதமாக வேறுபாடுறுகின்றன. விகாரங்களுக்கு விதி களுமில்லை. பதங்களைப் பாகுபாடு செய்வோர் சிலர் தோன்றன் முதலிய செய்யுள் விகார விதிகளையே அவைகளுக்கும் விதிகளாக அமைத்து முடிப்பர். வேறு சிலர் “விளம்பியபகுதிவேறாதலும் விதி.” என்னும் நன்னூற் சூத்திரத்தை விதி எனக்கொண்டு “விளம்பியபகுதி” என்றது “நடவாமடிசி” முதலியவைகளை எனவும், “வேறாதல்” என்றது விகாரத்தை எனவுங் கூறுவர். எங்ஙன மாயினும் ஆகுக. அதனால் வரக்கடவதோர் இழுக்கில்லை. நட, வா, மடிமுதலிய விண்ப்பகுதிகளின் புணர்ச்சிகள் சிலவற்றை நா மாராய்ந்த போது நமக்குத் தோன்றியவைகளையும் இங்கே எழுது கின்றோம்.

நட,

நட என்னும் பகுதி தல், கை, வை, பு முதலிய விசுதிகளை உறுங்கால் வேறுபாடுறுவதில்லை. நடத்தல், நடக்கை, நடவை, நடப்பு எனவரும். நடவை—வழி. ஐ முதலிய விசுதிகளை உறுங் கால் வேறுபாடுறும். ஐ என்பதனை உறுங்கால் இறுதி அகரம் கெட்டு நடை எனவரும். நடை என்பது தொழிற்பெயராய் நடத் தல் என்னும் பொருளும், பெயராய் வாயில், ஒழுக்கம் முதலிய பொருள்களும் பயக்கும். பிறவிணையாகுங்கால் அகாரம் நீண்டு நடாத் தல், நடாத்துதல், நடாவல் என வரும். வடமொழியிலும் நட என்பது அசைத்தல் என்னும் பொருள் பயந்து ஒரு புடையான் இதனை ஒத்துநிற்கின்றது இந்த நட என்னும் வாய்பாட்டுப் பகுதிகள் கட, சிட, இட, பற முதலியன.

வரலாறு.

கட	கடத்தல்,	க	கடவை,	கடவு.
கிட	கிடத்தல்,	கிடை,	கிடக்கை,	கிடப்பு.

வினைப்பகுதி வேறுபடுகை

ருக.

புற	புறத்தல்,	பறை,	பறவை,	பறப்பு.
இற	இறத்தல்,	இறை,	இறவை,	இறப்பு.
இட	இடத்தல்,	இடை,	இடவை,	இடவு.
அல	அலத்தல்,	அலை,	அலவை,	அலவு.
மண	மணத்தல்,	மணை,	மணவை,	மணப்பு.

இவற்றுள்ளே கடை=வாயில். கிடை=சயனம். பறை=சிறகு. இறை=கடவுள். இறத்தல்=கடத்தல். இடை=நடு. அலை=கொலை. மணை=விவாகமேடை. மணத்தல்=விவாகஞ்செய்தல், கூடல். இங் குள்ள ஐ விசுவதிக்கு, வினைமுதல் முதலிய பொருள்களுள் எதற்கு எது பொருந்துமோ அதற்கு அதுவாக அமைத்துப் பொருள்கொள்க. கடவை=கடப்பு. கிடக்கை=பூமி. இறவை=எணி. இடவை=வழி. அலவை=தூர்த்தை. மணவை=அடுப்பு. ஏனையவைகளையும் இங் றுனமே பொருள்கொள்க. விசுவதிப்பொருள்களையும் இயைபு நோக்கி உணர்க.

வா.

வா என்னும் பகுதி விசுவதிகளை உறுங்கால் குறுகல், ரகரமெய் விரிதல் முதலிய விகாரங்கள் பெற்று முடியும். இந்த வா என்னும் வாய்பாட்டு விசுவதிகள் தா, ஆ, சா முதலியன. இவற்றுள்ளே தா என்பது பெரும்பாலும் வா என்பது போன்றே முடியும். இவை வரல், வருதல், வரவு, தரல், தருதல், தரவு என வரும்.

வரவு என்பது வருங்காலம் எனவும், தரவு என்பது எருத்தம் எனவும் பொருள்பட்டுப் பெயராயும் நிற்கும். பெயர்ப் பொருளிலே விசுவதியையும் பெயர் விசுவதி என்க. வா, தா, என்பன மின் முதலிய வைகளை உறுங்கால் வம்மின், வம்மோ, வம்மெனல் எனவும், தம் மின், தம்மோ, தம்மெனல் எனவும் முடிந்து நிற்கும். அல்லதூஉம் சிலசில பகுதிகளுக்குப் பின் சேர்ந்து நின்று விசுவதிகளை உற்று உலை வரல், துயல்வரல், சைவரல், பைவரல், ஆவரல் எனவும், அலைதரல், உழிதரல், போதரல் எனவும், உலைவந்தான், அலைதந்தான் எனவும்

முடிதலும் உள. துயல்வரல்=அசைதல். சைவரல்=இகழ்ச்சியுறல். “சைவந்தவன்” என்று மாயாவாதியை உமாபதிசிவாசாரியர் கூறுவர். பைவரல்=மெலிதல், துயருறல். “பைவரா வருங்கானில்” என்று வில்லிபுத்தூரர் கூறுவர். ஆவரல்=ஆதல். “ஆவரும் வன் மைநேரறிந்துதீட்டலால்” என்று கம்பநாடர் கூறுவர். உழிதரல்=திரிதல். போதரல்=போதல், கொண்டு போதல். இவை வருங்கால் முற்றாய் உழிதர்வார், போதர்வார் என முடிதலுமுள. உழிதரல், போதரல் என்பன இவ்வரிசையிற் சிறிது வேறுபாடுடையன.

வா என்பது உடன்பாட்டுத்தொழிற்பெயராய் வாராணை எனவும் வரும். வாராணை=வருகை. இ, வாய், து முதலிய பெயர்விசுவகளை உற்று வாரி, வருவாய், வந்து, வருநன் எனவும் வரும். வாரி=வரற்பாலது, வரும்பொருள். வருவாய் என்பதும் இப்பொருட்டு. வந்து=காற்று. கொண்டு என்பதனோடு சேர்ந்து கொண்டுவா என நின்று விசுவகளை உறுங்காற் கொணர்்தல், கொணர்ந்தான் எனவும் முடியும். இங்கே வா என்பது தன்னை அணையும் ரகரமெய்யைத் தோன்றவிட்டுத் தான் கெட்டுப்போயிற்று. நிலைமொழி ஈறும் போயிற்று. இப்படிச்சில சொற்கள் சுருங்கிமுடிதலும் வழக்கு. முதுமைக்கு+உறைவு என்பது முதுக்குறைவு என்றாய்ப் பின் முதுக்குறைந்தான் எனவும் வருகின்றது. புக+விடல்=புகட்டல் எனவும் வரும்.

அசைதல், போதல், வீசுதல் எனப்பொருள் பயக்கும் வா என்னும் வடமொழிப்பகுதியையும் இந்த வா என்பது ஒரு புடையான் ஒத்து நிற்கின்றது. வடமொழியிலுள்ள வா என்பது வாதம், வாயு முதலிய பெயர்களுக்கு முதனிலையாகும். தா என்பது போல வடமொழியிலுள்ள தா (தா) என்னும் வினைப்பகுதியும் கொடை என்னும் பொருளைப் பயக்கின்றது. தமிழ்மொழியிலே வந்து வழங்கும் தாரு, தாநம், தாதா, தேனு, தேயம் என்பவைகளும், வரதன், தனதன், முகுந்தன் முதலிய மொழிகளிலுள்ள தன் என்பதற்கும் தா (தா) என்பதுவே முதனிலையாகும்.

வா, தா என்பன ரகரமெய் விரியப்பெற்றது போலவே ஆ என்னும் பகுதியும் ககரமெய் முதலியன விரியப்பெற்று ஆகல், ஆகுதல்

எனவும் வரும். வா, தா என்பன சிலப்பகுதிகளுக்குப் பின்னிற்றல் போலச் சில பெயர்ப் பகுதிகளுக்குப் பின்னின்று அவைகளை வினைகளாக்கும். அப்பெயர்கள் ஆ என்பதனோடு சேருங்கால் ஈறுகெட்டு விசுதிகளைப் பொருந்தும். தல், பு முதலிய விசுதிகள் வருங்கால் அவை இரட்டும்.

வரலாறு.

சோகம் + ஆ + தல் = சோகாத்தல் = வருந்தல்.

ஏமம் + ஆ + தல் = ஏமாத்தல் = மயங்கல், மகிழ்தல்.

அல்லல் + ஆ + தல் = அல்லாத்தல் = துயருறல்.

விம்மல் + ஆ + பு = விம்மாப்பு = பொருமல்.

சா என்பது தல், கை முதலியவற்றோடு புணருங்கால் சாதல், சாகை, சாவு எனவரும். இறந்தகாலத்திலே ஆகாரம் ஏகமாய் தகரவுகரம் விரியப்பெற்றுச் செது என நின்று செத்தான் என வரும். வினைத்தொகையிலே செது என்றே நிற்கும். “செது மகவு” என்று சீவகசிந்தாமணிகாரருங் கூறுவர். வா, தா என்பன வரு, தரு என நின்றலையும் அறிக.

பா என்பது உகரமும் யகரமும் விரியப்பெற்றுப் பாவுதல் எனவும், பாய்தல் எனவும் வரும். மற்றையன பின்னர்க் கூறப்படும்.

இங்ஙனம்,

அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை.

யோதுகுயி லேதங் குதவியது கர்த்தபந்தான்
ஏதபரா தஞ்செய்த தின்று.”

நீதி வெண்பா 4.

(3) “ஸூயொ நடுநடு வுஜதி ல வுஜாநீஷயாவயிடொ
யஃ - ஸூஷ்டி யஸூரகி ல வராஹகுதிஸூஷ்டி காஹெ । வடு
ஜெஹ வெணுஹவதி ஹி நகிஃ பூராவதொ ஹவதீநா -
3நடு நடுதூலிகிதி வரொ நகுகாஃ கஹணி ” ॥

இதன் பொருள்:—இளமைப் பருவத்தில் நன்றாக வடக்கி யாளப்
பட்டவன் வயது வந்தக்கால் மேன்மை யடைவான்; திண்ணம்.
இளமைப் பருவத்து மனம் போனபடி நாடோடியாகத் திரிந்தவன்,
பிற்காலத் தெங்குச் செல்லினும் அவமானமே யடைவான். இள
மையில் வளைக்கப்பெற்ற மூங்கில் பிற்காலத்தில் அரசர்களுக்கும்
மேலானஉயர்வையடையும். அவ்வாறு வளைக்கப் பெறாதமூங்கிலைக்
கழைக்காதர்கள் தம் கூத்துக்களுக் கெல்லாமேற்றதெனக்கொண்டு
கழுதையின் மேலேற்றிச் செல்வார்கள்.

“ வருத்தவளை வேயரசர் மாமுடியின் மேலாம்
வருத்த வளையாத மூங்கில்—தரித்திரமாய்
வேழம்பர் கைப்புருந்து மேதினியெல் லாந்திரிந்து
தாமுமவர் தம்மடிக்கீழ்த் தான்.”

நீதி வெண்பா 7.

(4) “சூஸாயா ஞாலா யெ ஞாலாஹூ லவஹொகஹு ।
சூஸா ஞாலீ யெஷாஃ தெஷாஃ ஞாலாயதெ ஹொகஃ ” ॥

இதன் பொருள்:—ஆசைக்கு அடிமைப்பட்டா ரெவரோ, அவரே
உலகத்தாருக்கெல்லாம் நல்ல ஊழியராவர். ஆசையை அடிமைப்
படுத்திக் கொண்டார் எவரோ, அவருக்கு உலகமே யடிமையாகும்.

“ஆசைக் கடியா என்கிலலோ கத்தினுக்கு
மாசற்ற நல்லடியா னாவானே—ஆசை

தனையடிமை கொண்டவனே தப்பா துலகந்
தனையடிமை கொண்டவனே தான்.”

நீதி வெண்பா 12.

- (5) “**ஐவலகராஃ ஐவல தீக்ஷா**
ஐவலகரா தூவகொ ஐவா தீக்ஷாஃ ;
ஐவலகராவாகாலுா
ஐவலகராவாகாலுா தீக்ஷாநி ” ॥

இதன் பொருள்:—சூரிய வெப்பம் மிகவும் சுடும். சூரிய வெப்பத் தினும் நெருப்பு அதிகம் சுடும். சூரிய வெப்பம் நெருப்பு இவ் விரண்டினையும்விடத் தீயவரின் சொற்கள் மிகவும் சுடும்.

“ வெய்யோன் கிரண மிகச்சுடுமே வெய்யவனிற்
செய்யோன் கிரணமிகத் தீதாமே—வெய்யகதிர்
எல்லோன் கிரணத் தெரியினிலு மெண்ணமிலார்
சொல்லே மிகவுஞ் சுடும்.”

நீதி வெண்பா 93.

- (6) “**ஈஜநிகராஃ ஸீதலஃ ஸூஐஐநிகராலுஐநொ ஐவாஸீதஃ** ।
ஈஜநிகர ஈஐநாலுா ஸஜநவலாஃ ஸீதாநி ” ॥

இதன் பொருள்:—நிலவு குளிர்ச்சியானது. நிலவினும் சந்தனம் குளிர்ச்சியானது. நிலவு சந்தனம் இவ்விரண்டினையும்விட நல்லோர் களின் இனிய வார்த்தைகள் குளிர்ச்சியுள்ளனவாம்.

“ திங்க ளமிர்த கிரணமிகச் சீதளமே
திங்களினுஞ் சந்தனமே சீதளமாம்—இங்குவற்றின்
அன்பறிவு சாந்த மருளுடையார் நல்வசனம்
இன்பமிகுஞ் சீதளமாமே.”

நீதி வெண்பா 94.

(7) க்ஷீரொணா தமதொடிகாய ஹி மூணாடிதாஃ வாரா தெசவிதாஃ । க்ஷீரொ தாவலெகஷ்ய தெந வயலா ஸூதா க்ய ஸாநெள ஹுதஃ । மஜு ம்வாகுமீ நநஸூலவஜ்யவாதா தி தூவடி, யுக்த தெந ஜமெந ஸாஜ்யி ஸதா மெஜித் வ மஹீஜ்யஸ் ” ॥

பார்க்ருஹரி நீதி சதகம் 67.

இதன் பொருள்:—அடுத்து வந்து தன்னிற் புகுந்த நீரின் பொருட் டாக, முதலிலே பாவினும் றன்னிடமுள்ள குணங்கள் யாவும்ளிக்கப் பட்டன. பிறகு நெருப்பில் வைத்துக்காய்ச்ச, பாலுக்குற்ற தாபத்தைக்கண்டு அதற்கு ஆற்றாது நீரானது தீயிற் சுண்டி ஆவி போக்கலாயிற்று. அவ்வளவிற்கு பால் தன் மித்திரனாகிய நீருக்குற்ற விபத்தினைக் கண்டு தீயிற் குதித்து அதனை அவிக்காநிற்க, உடனே மித்திரனாகிய தண்ணீர் தன்னுடன் சேரக்கண்டு அடங்கி நிற்கின்றது. நல்லோர் தம்மில் உண்டாகும் நட்பு இத்தன்மைத் தன்றோ?

“பாலினீர் தீயனுகப் பால்வெகுண்டு தீப்புகுந்து மேலுநீர் கண்டமைபு மேன்மைபோல்—நூலினெறி யுற்றோ ரிடுக்க ணுயிர்கொடுத்து மாற்றுவரே மற்றோர் புகல மதித்து.”

நீதி வெண்பா. 77.

(8) “வொகா நடிந வடிநடி மிவெ நாவூநெந ஸூய தா - ழுவடொசெஃ வாராநெஷரவாரஹுடிவெ ராகூர னெஜிதஹி । தெஹிநெராந்ய நிவஷடிஜாத ழஹநஜாஅவலீ ஸங்கூலா . ந ஸூநெய வகூலாநி தெவஜிடி ஸவடொ ழவெயா வடிநடி ” ॥

இதன் பொருள்:—உலகத்தா ரெவரையும் மகிழ்ச் செய்யும் சந்தன மரமாகிய தோழி! நீ இவ்வனத்து இருத்தல் வேண்டாம். இவ்வனம் கடினமும் உள்ளம் பொள்ளலுமாகவுள்ள கோணலான மூங்கில்

களால் (கொடியோரும் இழிவான எண்ணமுடையோருமாகிய இழி குலத்தோரால்) நிரம்பப் பெற்றது. இம்மூங்கில்கள், ஒன்றோடொன்று உரைசித் தீப்பற்றிக் கொழுந்துவிட் டெரிய, அத்தீயின் ஜ்வாலைகளால், தன்னினங்களை மட்டுமே யன்றி இவ்வனம் முழுவதையுமே எரித்துவிடும்; அந்தோ!

“சந்தனத்தைச் சேர்தருவுந் தக்க மணங்கமழுஞ் சந்தனத்தைச் சார்வேய் தழல்பற்ற—அந்தவனந் தானுமச் சந்தனமுந் தன்னினமு மாள்வதன்றித் தானுங் கெடச்சுடுமே தான்.”

நீதி வெண்பா 99.

(9) “வாழாமெகம் லுரஹோ வத வத வவஹ—ஓநாழிவிடி—ஷாஓ ம டயெயெ வெஹுயூ அலுவதி லலஹூய—விடிவி . ஈநாழாயாழாயாதெ மரிவிவதி கவ—ஓநாஸுகமெ கய—விடிவூவூதி க ஐஹ மவனெஹூமணயதி ” ||

இதன் பொருள்:— எல்லா விஷயங்களையும் கசடறக்கற்று நன் குணர்ந்த வித்துவானே யாயினும் ஓரறிவுமற்ற பேதையர் பல ரிடையிற் சென்றிருப்பானாயின், அவன் றன் கல்வித்திறமையிற் சிறிதும் விளங்கான். அந்தோ; அந்தோ. பெரியதொரு கர்ப்பூரக்கட்டி உப்பளத்திற் சென்று கிடப்பின், அதனைக் கவலைப்பட்டு உப்பினின்று வேறுபிரித்து எவன் அறிவான்?

“கர்ப்பூரம் போலக் கடலுப் பிருந்தாலுங் கர்ப்பூர மாமோ கடலுப்பு—பொற்பூரும் புண்ணியரைப் போல விருந்தாலும் புல்லியர்தாம் புண்ணியரா வாரோ புகல்.”

நீதி வெண்பா 33.

(10) “கௌஸெயா கிருஷிஜ ஸுவண டுடுவலாடி—ஓவ—லாவி மொ ரொழித: - வஹூ தூரிஸவம் ஸஸாஹ உடியெரிநீவரா மொழியாக .

- (12) “காணவீந நவயௌவநா வ்யயா ।
 ஸானிவீநதவஸஃ மவா வ்யயா ।
 ஜாதூவீநஸிஸுஜீவநா வ்யயா ।
 டிணவீநநரவொஜநம் வ்யயா ” ॥

இதன் பொருள்:— கணவனை யிழந்தார் கட்டழகும், சாந்தகுண மில்லாதார் தவப்பயனும், அன்னையில்லாப் பிள்ளைகளின் ஆயுளும், பல்லில்லாதா ருண்ணுமுணவும் பாழேயாம்.

“காந்தனில் லாத கனங்குழலாள் பொற்பவமாஞ்
 சாந்தகுண மில்லார் தவமவமாம்—ஏந்திழையே
 யன்னையில்லாப் பிள்ளை யிருப்ப தவமவமே.
 துன்னெயிறில் லாருண் சவை.”

நீதி வெண்பா 6.

- (13) “கூடாதுராணாஃ ந மூராநு வ்யூஃ
 க்ஷுபாதுராணாஃ ந ரூவீநு வாகஃ ।
 விஜ்ஜாதுராணாஃ ந ஸுவா ந நிஜ்ஜா
 காஸாதுராணாஃ ந ஹம் நஹஜா” ॥

இதன் பொருள்:—பொருளாசை யுடையோருக்குக் குருவும் சுற்றத் தாருமில்லை. மிக்க பசியுள்ளோருக்கு ருசியும் சமையற் பக்குவமு மில்லை. கல்வி கற்பதில் மிக்க வாசையுடையாருக்குச் சுகமும் நித்திரையுமில்லை. பெண்ணாசை கொண்ட காழகருக்குப் பயமும் வெட்கமுமில்லை.

“போற்று குருகிளைஞர் பொன்னாசை யோர்க்கில்லை
 தோற்றுபசிக் கில்லை சுவைபாகந்—தேற்றுக்கவி
 நேசர்க் கிலைசுகமு நித்திரையுங் காழகர்தம்
 மாசைக் கிலைபயமா னம்.”

நீதி வெண்பா 73.

- (16) “ஹிதம் ந வாஹு ஹிஹிதா ந வாஹு
ஹிதாஹிதம் நெநவதா ஹாஷணீயம் ।
ஹொரண்கொ நாசி கவாஅலிக்ஷாம்
ஹிதொவஹெஸந ஜலம் ப்ரவிஷ்டி” -

இதன் பொருள்:—இதமுஞ் சொல்லலாகாது. அஹிதமுஞ் சொல்லலாகாது. (ஆதலின்) இதம் அஹிதம் இரண்டுஞ்சொல்லலேயாகாது. ஏரண்டர் என்னும் பெயரிய மாமுனிவர் இதமான சொல்லைச் சொல்லியதனால் தண்ணீரில் வீழ்ந்தாழ்ந்திறந்தார்.

“இதமகித வார்த்தை யெவர்க்கேனு மேலாம்
இதமெனவே கூறலித மன்றே—இதமுரைத்த
வாக்கின லேரண்ட மாமுனியுஞ் சோழனொடு
தேக்குநீர் வீழ்ந்தொழிந்தான் சேர்ந்து.”

நீதி வெண்பா 67.

- (17) “யாவ த்வொஹிதம் ஹிஹிதம் ஜாதம்
ப்ரொஹிதம் கண்கலயெந வ்ரொஹிதம் தாவகம் ।
ஹாயாவி தெந ஹிஹிதம் ஹிஹிதம் ஹிஹிதம்
தந்நிஹிதம் ஹி வரா ஹிஹிதம்” ॥

இதன் பொருள்:—எங்கும் நறுமணங் கமழுமாமரமே, நீ பழுக்கத் தொடங்கு முன்னரே, நெருங்கிய முட்களின் கூட்டம் எப்புறமும் உன்னைச் சுற்றிக்கொண்டுவிட்டன. பழம்இல்லை யெனினும்வேண்டா. உனது நிழலும் கூடக்கிடைப்பதருமை யாயிற்றே. ஆகலின், நீ காய் காய்க்காமலும் பழம் பழுக்காமலும் இருப்பதே நலம். அப்பொழுது, கஷ்டமின்றி உன்னை நெருங்கலாகும்.

“தாமுங்கொடார் கொடுப்போர் தம்மையுமீ யாதவகை .
சேமஞ்செய் வாருஞ் சிலருண்டே—யேமநிழல்
இட்டுமலர் காய்கனிக ளீந்துதவு மாமரத்தைக்
கட்டுமுடை முள்ளெனவே காண்.”

நீதி வெண்பா 59.

இதன் பொருள்:—சீர்மையில்லாப் பொருளுக்கும் பெரும்பான்மையும் ஆரவாரம் மிகுதியாக வுளது. வெண்கலத்தினோசை மிகைப்படும். பொன்னினது ஓசை அவ்வாறில்லை.

“ சிற்றுணர்வோ ரென்றுஞ் சிலுசிலுப்ப ரான்றமைந்த முற்றுணர்வோ ரொன்று மொழியாரே—வெற்றிபெறும் வெண்கலத்தி னோசை மிகுமே விரிபசும் பொன்னெண்கலத்தி னுண்டோ வொலி.”

நீதி வெண்பா 35.

டி. எஸ். குப்புஸ்வாமி சாவ்திரி.

ஸ்ரீ:

பாண்டிய சாசநம்

VI.

(35) திரிபுவன சகரவத்திகோநேரி(ன)மை கோண்டான திருவழதி வளநாட்டு திருக்குருகா பொலிஞ்சுநின்றருளிய பரமஸ்வாமி(36) கள கோயில திருப்பதி ஸ்ரீ வைஷ்ணவாகளுக்கு வடதலை செம்பி நாட்டு கீழைக கொடுமனூரான மதுரோதயநல்லூ (ா) அரையன்பூவனான வேணு (37) டுடையா அரையன திருநாடுடையானான நிலகங்கரையா பெயராறகண்ட திருநாடுடையான சந்திகு திருப்படிமாற றுள்ளிட்டு வேண்டு நிபந்தங்களு (38) க்கும் இவ வேண்டுடையார் பிறந்த உத்தரூட்டாதிநாள தீக்ஷ-ஓ வ்லாதிப்பதா(க) கண்ட சித்திரை திருநாள பதி () அஞ்சுக்கும் திருப்படிமாற றுள்ளிட்டு வேணு (39) டும் நிவந்தங்களுக்கும் திருநாளபடிக்கும் இநநாட்டு பெருங்குளமான உத்தமபாண்டியநல்லூரில் இப்பரமஸ்வாமிகளுக்கு தேவதான இறையிலி (40) யாய இவ வேண்டுடையார்க்கு காணியான நிலம் அஞ்சுவேலியில் திருவெள்ளறை நின்ற வாதிப்பிரான

வண்டுவரைப பெருமானான சுந்தரபாண்டிய(41)வ்யூஹாதராயனுக்கு இவ வேண்டுகோளையான காரணமை—தனமதானமமாக குடுதத நிலம் அரையும் நீக்கி நிலம் நாலரையும் முனனுடையாரை (42) தவிாதது யக-ஆவ்த நெதிராமாண்டுமுதல காரணமைமீயாட்சி தேவதான மாக இடப்பெறவேனுமெனறும் ஐயன மழவராயன நமக்கு சொ (43) னனமையில் இப்பரமஸ்வாமிகளுக்கு வடதலைச்செம்பிராட்டுக சீழைக கோடுமனூரான மதுரோதயநல்லூர் அரையன பூவனான வேண்டுடையான அரையன திருநாடுடையான நிலகங்கரையன பெயரால் கண்ட திருநாடுடையான சந்திக்கு திருப்படிமாறனுள்ளிட்டு வேண்டும நிபந்த (45) நகளுக்கும் வேண்டுடையான பிறந்த உத்தாரடாதிநாள தீ (ரத) தமவ்யூஹாதிப்பதாக கண்ட சித்திரைத் திருநாள் யடு-சககு திருப்படி மாறனுள்ளிட்டு வேண (46) டும் நிபந்தநகளுக்கும் திருநாடபடிக்கும் பெருங்குளமான உத்தமபாண்டிய நல்லூரில் இப்பரமஸ்வாமிகளுக்கு தேவதான இறையிலியாய இவ (47) வேண்டுடையானுக்கு காணியான நிலம் அஞ்சவேலியில் இத திருவெள்ளரை நின்ற ஆதிப்பிரான வண்டுவரைப பெருமாளான சுந்தரபாண்டி,

ஞாநப்பிரான் சந்நிதி மேலைத்திள், வடக்குப்பத்தி

(1) யவ்யூஹாத ராயனுக்கு இவ வேண்டுடையான காரணமை தனமதானமாக குடுததநிலம் அரையும் நீக்கி நிலம் (2) நாலரையும் முனனுடையாரைத்தவிாதது இவ வாண்டுமுதல காரணமைமீயாட்சி தேவதானமாக இட (3) டு வரியிலா ரெழுத்திட்ட ஊ (ர) வ(ரி)யும் கேழவியும் தரச்சொன்னேம கைக்கொண்டு இப்படிச்சூர் தித்தவரை செல (4) வதாக கலலிலும் செம்பிலும் வெட்டிவித்துக் கொள்க. இவை அருமபெறகூற்றத்துப்பு (?) துப்போகுளத்த (5) ராழவான ஆண்டபிரான அழகனான அழகிய பாண்டிய விழுப்பரையன ஈழுத்தது. யாண்டு யக-வது நாள (6) சாக்யச இவை அ () ட நாட்டு பெருமணலூர் அரையன முடிவழங்கும் பெருமாளான விக கிரமபாண (7) டிய உத்தரமநதிரி எழுத்தது-உளவரி—யாண்டு பதினென்றாவது நாள-காரணமை க இத தேவதானம் இப்ப(8) டிக்கு-உளவரி - திருவழுதிவளநாட்டு திருக்குருகூர் பொலிஞ்சு நின்றரு

ளிய பரமஸ்வாமிகளுக்கு வடதலைச செ(9)மபில நாட்டுக கீழைக்கோ
 டுமனூரான மதுரோதய நலலூர் அரையன திருநாடுடையான
 நிலகங்க (10) ரையன பேரால் அரையன பூவனான வேண்டுடையான
 கண்ட திருநாடுடையான சந்திகுமவேண (11) டுடையான பிறந்த
 உத்தரட்டாதி நாள தீசூ-ஓ ஷூவா திப்தாகக கண்ட சித்திரைத்
 திருநாள யிரு-ககும் (12) திருப்படிமாற்றுள்ளிட்டு வேண்டும நிமந
 தங்களுக்கும் திருநாட்படிககும் பதினெனறாவதன எதிராமாண்டு
 (13) முதல காரணமைத தேவதானமாக பெருங்குளமான உத்தம
 பாண்டியநலலூரில் இப்பரமஸ்வாமிகளுக்கு (14) தேவதான இறை
 யிலியாய இவவேண்டுடையான காணியான (—) நிலம் அஞ்சில திரு
 வெள்ளறைநின்ற வாதிப்பி (15) ரான வண்டுவரைப்பெருமானான
 சுந்தரபாண்டிய ஷூவாத ராயனுக்கு இவவேண்டுடையான
 தனமதானமாகககுடு (16) தத டு-வேலிநிலம் அரைக்கி வேலி சஇ
 நிலம் நாலரையும் முன்னுடையாரை தவிர்த்து இவவாண்டு முதல்
 காரணமை தேவதான (17) மாக இட்டமைக்கு—இவைபுரவரி—
 திணைக்களநாயகம் வடவெள்ளாரான (?) பாண்டியவளநாட்டு கூற்ற
 ங்குடையான சீராளன்படாலகனன (18) பழந்திராயனெழுதது—
 இவைபுரவரி—இவைபுரவரி—திணைக்கள நாயகம் வடவல்லத திருக
 கை இளான குடியான இநதிராவதார நலலூர் சதிரன திருவணை
 அடைத (19) தானான விலலவ (தரை) தரையன எழுதது. இவை
 வடதலை செம்பிநாட்டு ஆயககுடியான அழகியபாண்டியநலலூர் சீவல
 வலந் ஏறு திருவுடையா (20) னான காலிங்காரண (ய)ன எழுதது—
 இவைபுரவரி-திணைக்கள நாயகம் மிழலைக்கு(கூ)ற்றதது நடுவிறககுற்றறு
 சீபராந்தகநலலூர் வாணியங் (21) குடையான அழகன கேசவப்பெரு
 மாளான செழியத. () ரயன எழுதது இவை கீழவேம்பு நாட்டு
 தச்சனூர் அரையனகதிரா (22) யிரமுடையானான கலிங்க தரையன
 எழுதது இவை மிழலைக்கு(கூ)ற்றதது நடுவிறகுற்றறு பாவாவி(?)மங்கல
 தது பணையுருடைய பாஞ்சோதி சீராமனான செய்ய (?) ராஜன் எழு
 தது-இவைபுரவரி—திணைக்களநாயகம் மிழலைக்கு(கூ)ற்றதது நடுவிற
 குற்றறு.....(24)ர வாணியங்குடையான அரையன அழ
 கனான கச்சியராஜன் எழுதது முததூற (று) கு(கூ)ற்றதது கல
 லூரான உலகநந்த சோழநலலூர் (25)ர கப்பலாருடையான அரைய

அழகான முனையதரையன எழுதது இவை கீளவேமபைநாட்டு
 இராசவல்ல...புரதது ஒருவரவணிநதான (26) எனக்கு நல்ல பெரு
 மாளான தமிழ் பல்லவரையன எழுதது இவை மிழலைக்கு(க)றறததுக
 கீழ்குறறுதத (ச)சனூருடையான அருளாளன செவ (27) ககதேவ
 னை. வாணயிராஜன எழுதது இவை கீடசெம்பிநாட்டு மாலங்குடி
 அரையன தெய்வசசிலையான நுளம்பாயிராஜனஎழுதது(28)இவை
 வடதலைச செம்பிநாட்டு கீழைக்கோடுமனூரான மதுரோதயநல்லூர்
 அரையன திருநாடுடையான நீலகங்கரையன (29) எழுதது.

A. M. சடகோபராமா நுஜாசார்யன்,

திருச்சிராப்பள்ளி நாஷ்நல் ஹைஸ்கூல்.

உ

ஸ்ரீமந் நடேசர்துதி விரிவுரை.

:0:

உண்மையறிவானந்தவுருவாகியெவ்வுயிர்க்குமுயிராய்நீரின்
 றண்மையனல்வெம்மையென த்தணையகலாதிருந்துசராசரங்களீன்ற
 பெண்மையுருவாகியதன்னானந்தக்கொடிமகிழ்ச்சிபெருகயார்க்கும்[ம்.
 அண்மையதாயம்பலத்தளாடியருள்பேரொளியையகத்துள்வைப்பா

சத், சித் ஆனந்தவடிவாகிய, எல்லாவுயிர்களதறிவின்கண்ணும்
 அகவறிவாகி, நீரினது தட்பமும் தீயினது வெப்பமும் ஒப்ப முறையே
 மேற்போந்த அவ்விருவேறு நிலையினும் தம்மைவிட்டு நீங்கா
 துடனாகி, இயைந்துநின்று, இயங்குதினை நிலைத்திணையாய இருபாலு
 யிற்குளையும் தருமுறையானே தந்தருளிய மகடே இயல்புடைத்தோர்
 வடிவெடுத்தருளிய சிவகாமவல்லியென்னுந் தேவியார்க்கு உவகை
 மேன்மேற் பெருகுமாறு, மெய்ஞ்ஞானிகட்கு அணியனும் அஞ்ஞா
 னிகட்குச் சேயனுமாயினும் திருவரங்கின்கண் அப்பாகுபாடின்றி
 அவ்விருபாலார்க்கு மொருநிகராய் ஆண்மைப்பட்டு ஆடல் செய்த

லான் அருளும் நடேச சிவபரம்பொருளை எமதகத்தின்கண் வைக்கு மாற்றான் வைத்துச் சிந்திக்குமாற்றும் சிந்திப்பாம் என்றவாறு.

அகண்டாகார நித்த வியாபக சச்சிதானந்தப்பிழம்பாயது அச்சிற ப்பியல்பென்பது தேற்றுவார் உண்மையறிவானந்தவுருவாகிஎனவும், இங்ஙனம் யாதினும் விரவாது நின்றருளிய அச்சிவ பரம்பொருள் உயிரேதானாய் அவ்வுயிர் வழிப்பட்டு நின்றருளியதோ ரியையுநிலை யென்பது தேற்றுவார் உயிர்க்குயிராய் எனவும், எஞ்ஞான்றுந் திரி பின்றாய நீராய குணியின் வேறுபடாத அதன் குணமாய குளிர்ச்சி யொப்ப தன் இயற்கைநிலை யென்பப்டும் சிறப்பியல்பிற் றிரியாது நின்றருளிய சத்த சிவமாகிய குணிப்பொருட்குக் குணமாயியைந்த சத்தியது இயல்பு இற்றென ஒரு உவமையோடு படுத்துத் தேற்று வார் நீரின் தண்மையெனவும், காட்டத்தோடுடனாங்கால் தோன்றாது மறைந்தும், அதனின் வேறுங்கால் மறையாது வெளிப்பட்டும் இவ் வாறு இருவேறு திறப்பட்ட நிலைக்குரிய சத்தியது இயல்பு இற்றெ ன்பது தேற்றுவார் அனல் வெம்மையெனத் தனையகலாதிருந்து என வும், இறைவன் நிகழ்த்தும் எத்தொழிலும் உலக நிகழ்ச்சியோடொ த்துநிகழ்த்தலின் இவ்வுலகின்கண் ஆடுஉமுன்னர்த் தாங்கித்தந்த கரு வைப்பின்னர்த் தாங்கியீனும் மகடேஉவையொப்ப எந் தந்தையோடி யைந்து நின்றுகொண்டு இருவேறுயிர்வர்க்கங்களையும் ஈன்றருளும் எம்மன்னையென்பது தேற்றுவார் இருந்து சராசரங்க ளின்றவென வும், இவ்வுலகியல் நடாத்தற்பொருட்டு ஆயதோர் உபசார வடிவே யல்லாது அப் பெண்மைவடிவு உண்மைவடிவன்றென்பது தேற்று வார் பெண்மையுருவாகி எனவும், ஐந்து தொழில் நடாத்தற்கண் தலைவனென வழங்கப்படும் அக்கடவுட்கு உரிமை யெய்தியதோர் தலைவி யென்பது தேற்றுவார் தன்னானந்தக்கொடியெனவும், இத் தன்மையளாய தேவி அத்தன்மைத்தாய ஆடல் காண்டல் தற்பயன் றோக்கியன்று உயிர்ப்பயன் றோக்கியே யென்பதுதேற்றுவார் கொடி யினுக்காய் என்னாது கொடிமகிழ்வெனவும், அதுவும் ஒருகால்நிகழ்ந் தும் ஒருகாற் பிறழ்ந்தும் வரும் இவ்வுலகநிகழ்ச்சியினீக்குவார் மகி ழ்ச்சிபேண வென்னாது பெருக எனவும், பல்லாற்றினும் எய்தி எய்தி ஈண்டிய பலவேறு காண்போர் குழாங்காணுமாறு ஆடும் இவ்வுலக

அரங்கு ஒப்ப நிகழுமோர் நிகழ்ச்சியென்பது தேற்றுவார் யார்க்கு மண்மையதாய் அம்பலத்துளாடியருள் பேரொளியெனவும் “அருவு முருவு மறிஞர்க்கறிவா—முருவுமுடையா னுளன்” என்பதுபற்றி அறிவோர் அறியார் என்னுந் தமதரமின்றி எல்லார்க்குமொப்ப அவ் வணிமைநிலையென்றே ஆண்டுடையனென்பது தேற்றுவார் யார்க்கு மண்மைதாய் எனவும், இந்நிகழ்ச்சிபற்றிய இவ்வுலகியலோ டொக்கு மாயினும் இஃதங்ஙனம் தற்பயன் நோக்கியாடும் அதுபோலாது பிறர் பயன் நோக்கியாடும் பிறிதோர் இயல்பிற்றென்பது தேற்றுவார் அம்ப லத்துளாடியென பொழியாது ஆடியருள் எனவும், இதுபற்றியன்றே இவ் வுலகியிரெல்லாம் விளக்கமுறுவன அல்லுழி அவை யஃதில்லன வென்பது தேற்றுமுகத்தான் அவனொருவனே பெரும்பெயர்க் கட வுள் ஏனையர் அன்னரல்லரென்பது தேற்றவும் இவ்வாற்றானவன் இயல்பு எவையெவ்வ யுடையனாயினும் அவை யாதுமின்றி நின்ற தோர் பேரியல்புடையனென்பது தேற்றவும் ஒளியென்றொழியாது பேரொளி எனவும், இருந்தவாற்றான் யார்க்கும் இவ் விறைவனை யன்றி நிகழ்வன யாதுமின்மையின் அவனருளால் எமதகத்து நிகழ் ந்த இந்நிகழ்ச்சி அந்நிகழ்ந்தாங்கே நிகழ்ந்து முற்றுப்பெறுமாறு செய்தற்குரிய உபாயம் அந்நிகழ்ச்சி நிகழ்தற்கு நிலைக்களமாய அவ் வகத்தின்கண் அவனை யமைத்துவைத்துபாசிப்பதே பிறிதன்றென்பது தேற்றுவார் அகத்துள்வைப்பாம் எனவும் யாத்தோதினார்.

இனி உருவாகி உயிராகி யென உடலுயிர்க்குரிய பெயர்கள் தலைப்பெய்தோதியது, இறைவனும் எம்மனோர் இயல்புபோலும் இயல்புடையனென அவனியல்பு பயின்றறிந்த பயிற்சியான் வைத்து எல்லார்க்கு மெளிதின் விளக்குதற்குப்போலும், அற்றுகவினன்றே ஆனந்தமயமாய் உயிர்க்குணர்வாய் என்னமை. மேலும் இறுவாயுள் யார்க்கு மண்மைதாய் என்றோதியது மென்பது. எனத்தனையகலா திருந்து என்பதனை மேலும் கூட்டியுரைக்கப்பட்டது. அற்றேல் அனல்வெம்மை யென்பதனை முன்னையநிலைக்கும் ஏனையதனை ஏனைய நிலைக்குமாக மாறிக்கொண்டாற்படும் இழுக்கென்னையெனின் எஞ்ஞா ன்றும் பிறழாநிலையாய அச்சொருபநிலையோ டியைந்துடைய இறை விபது இயைபிற்கு அன்னதாய நீரியல்பே யொத்தலானும், அன்ன தன்றி முன்னர்த் தோன்றாது மறைந்து பின்னர்ச் சாதனத்தாற்

விளங்கித் தோன்றலின் இருந்து எனவு மிங்ஙனம் வேற்றுமை தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

வேறும் நிலைபற்றி உண்மையறிவானந்தவுருவாகியென்ற துணையே அற்றேல் அவ்வியல்பு அவ்வுயிர்க்கு முளதுபோலுமென்பாரை நோக்கி உயிர்க்கு அவ்வியல்புளதாதல் அவனோடுபட்ட ஒற்றுமை பற்றிய உபசாரமே பிறிதன்றென்றுணர்தற்கு. உடனும் நிலைபற்றி உயிர்க்குயிராய் என்ற துணையே அற்றேல் அவ்வாயு உடனிலையாகலின் அவனெம்மின் வேறன்றென்பாரை நோக்கி அங்ஙனமாயினு அவன் வேறுவேற்றுமை நிலையுடையனென்பதற்கு. ஒன்றும் நிலைபற்றி ஆடியருள் பேரொளியை எனவும் வேறுவேறு நெடுத்தோதப்பட்டது.

ஈசற்கு வேறு வேறு இயற்கை செயற்கைகள் உளவாமாறு போல அநீசர்க்கும் இயற்கை செயற்கைகள் உளவாமென்றதற்கு உயிரெனவும் சராசரங்கள் எனவும் வேறு வேறு ஒதப்பட்டது. சிவசத்தியது இருவேறியல்பும் இன்னவாமென்றற்கு இருவேறு உவமை எடுத்தோதப்பட்டது. ஒழிந்த இயற்கை செயற்கை ஈண்டெடுத்தோதாமை இயைபின்மை நோக்கியெனக்கொள்க. இனி இதனுட் கொண்டுகிடந்த அறுவேறு வினையெச்சங்களானும் இறைவன் அறுவேறு குணங்களுங் கொள்ளவைத்தமை உய்த்துக்கொண்டணர்க.

(இன்னும் ஆசங்கை யெடுத்துவிரிப்பிற் பெருகும்.)

க. ப. இராமனாதன்.

பள்ளத்தூர்.

உ

செந்தமிழ்நேயர்களுக்கு வேண்டுகோள்.

இம்மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தாராற் சென்ற பத்துவருட காலமாகத் தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சி கருதி மாதமொருமுறை வெளியிடப்பெற்றுவரும் இச்செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையானது பல பண்டிதர்களாலும் எழுதிவரப்பெறும் அரியவிஷயங்களை எளிதிலெல்லோருமுணர வெளிவரும் பெருமைவாய்ந்ததென்பது யாவரு மறிந்ததே. அது செந்தமிழ் நேயர்களின் அபிமானத்தையும், பண்டிதர்களின் ஆதரவையுங்தொண்டே இப்பகுதியோடு பத்தாந்தொகுதி முற்றுப் பெற்றுவிட்டது. இனிவரும் பதினொர்த்தொகுதி தொடங்கப்பெறும். அதன் முதற்பகுதிக்கும் வழக்கம்போல முன்பணமனுப்பிப் பெற்றுச் சந்தாநேயர்கள் செந்தமிழை யபிமானிக்க வேண்டுமென்பதை ஞாபகப்படுத்துவதுடன், பண்டிதர்களும் செந்தமிழ்க்குச் சிறந்த விஷயதானமளித்துப் பண்டுபோற் செந்தமிழைச் சிறப்பித்து வருமாறு வேண்டுகின்றேன்.

உ

புத்தக வரவு.

—❧(0:0)❧—

குற்றலக்குறவஞ்சி:—இது தமிழிற் குற்றலத்தலபுராணம் பாடிய திரிகூடராஜப்பன் கவிராயரென்னுஞ் சிறந்த பண்டிதராற் சொற்சுவை பொருட்சுவை பொருந்திய சிறிய நாடகப் பனுவலாகப் பாடப்பெற்ற பிரபந்தமென்பது யாவரு மறிந்ததே. இதற்கு மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து வித்துவான் ஸ்ரீமத்—மு. ரா. அருணாசலக் கவிராய ரவர்கள் அரும்பதவுரை யெழுதி டெம்மி 10 பாரங்கொண்ட புத்தகமாக அச்சிட்டு வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இதன்விலை அணா 0-6-0 வேண்டிபவர்கள் மதுரை வடக்காவணிமூலவீதியிலிருக்கும் விவேகபாது அச்சியந்திரசாலையிற் பெறலாம்.

யோககுத்திரம்:—இது வடமொழியிற் பதஞ்சலிமுனிவரார் செய்யப்பட்ட 195 சூத்திரங்களடங்கிய யோகசாஸ்திரம். இதில் ஸமாதிபாதம், ஸாதநபாதம், விபூதிபாதம், கைவல்யபாதம் என்னும் நான்கு பாதங்களுள்ளன. இந்நூலுக்கு வடமொழியில் வியாக்கியானங்கள் பலவுள. அவற்றுள் “வியாஸ்பூஷ்யம்” என்னும் ஒரு வியாக்கியானத்தைத் தழுவிய தமிழுரையுடன் மதுரை பிரஹ்மக்ஞானசபையின் அக்கிராசனாதிபதி பிரஹ்மஸ்ரீ ப. நாராயண ஐயரவர்களார் பிரஸித்தம்செய்யப்பெற்றிருக்கிறது. கைவல்ய சாதனாதிக்கைக் கற்பிக்கும் இவ்வரியநூலைத் தமிழ்மக்களு மறிந்துய்யும்படி அச்சிட்டு வெளியிட்ட ஸ்ரீமத் ஐயரவர்களுக்குத் தமிழுலகம் நன்றிபாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளது. இதன் விலை ரூபாய் ஒன்று.

ஸ்ரீமத் பாகவதவினாவிடை இரண்டாம்பாகம்:— இது மைலாப்புரம் பி. எஸ். ஹைஸ்கூல் முதல் உதவிப் போதகரான ஸ்ரீமத்-ஆ. வி. கஸ்தூரி ரங்கையர் பி. எ., எல். டி., அவர்களால் வசன நடையில் இயற்றப்பெற்றது. இது பாகவத புராணத்தின் 10—11—12 ஆம் ஸ்கந்தங்களிலுள்ள விஷயங்களைப்பற்றிச் சமரசபாவத்தோடு தெளிவாக எழுதப்பட்டு ஜனரல் சப்ளைஸ் கம்பேனியிற் பதிப்பிக்கப்பெற்றிருக்கிறது. இதன் விலை ரூபாய் ஒன்று.

சிதம்பரதேவர் சரிதம்:—இது சென்னை ஸிவில் மெடிகல் ஸர்வீஸ் ஸப் அஸிஸ்டென்ட் ஸர்ஜன் ஸ்ரீமத்—வி. எஸ். அருணாசலம்பிள்ளையவர்களால் வியற்றப்பட்ட வொரு நூதன கதை. இது நட்பு, ஐக்கியம், இராஜசேவை, பிரஜாபாலனம், ஆத்மவிசாரம் முதலிய பல நெறிகளும் விரவிய சுவையுடைய நடையிலெழுதப்பட்ட 31 அத்தியாயங்களடங்கியது. இதன்விலை ரூபாய் ஒன்று.

மேற்கண்டபுத்தகங்கள் 4-ம் பாண்டியன் புத்தகசாலையில் வழக்கப்படி சேர்க்கப்பட்டன.

சென்னை மூயிலாப்பூரில் ஸ்தாபித்திருக்கும் தர்மரக்ஷண சபையின் ஐந்தாவது ரிப்போர்ட்டைப் படித்து ஆனந்திக்கிறோம். தர்மங்களுக்காக ஏற்பட்ட சொத்துக்களைச் சரிவர நடத்துவதற்கு ஏற்கனவே யிருக்கும் சட்டத்திற் சில மாறுபாடுகள் செய்யவேண்டி இச்சபையின் அங்கத்தினர் சிலர் போனவருடம் நவம்பர் 11-உயில் மாட்சிமைதங்கிய கவர்னரவர்களிடம் கலந்து பேசியதில் கவர்னரவர்கள் அதைப்பற்றி யோசிப்பதாக விடையளித்ததைக்குறித்து சந்தோஷப்படுகிறோம். இச்சபையார் போனவருடத்திற் பொது நன்மைக்காகச் செய்த காரியங்களாவன:—(1) இச்சபையின் காரியதரிசிகளில் ஒருவரான Mr. ப. நாராயணயர் அநேக இடங்களில் இச்சபையின் உபயோகத்தைப் பிரசங்கித்தமல்லாமலும் கோவிலிற் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டியவைகளைப்பற்றித் தமிழில் அச்சுப்பிரதிகள் இனமாக எல்லாருக்கும் கொடுத்தார்கள்.

(2) செங்கற்பட்டுக்கோர்ட்டில் மூன்று கேசுகளும் திருச்சிணைப் பள்ளிக்கோர்ட்டில் ஒன்றும் வட ஆற்காட்டுக்கோர்ட்டில் ஒன்றும் மலையாளம் கோர்ட்டில் ஒன்றும் கோவில்கள்தேவஸ்தானங்கள் விஷயமா ய்த் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளின் முடிவு எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. ராமேசுவரம் தேவஸ்தானத்தைப்பற்றிய சீர்திருத்தம் சரியாய் நடைபெற்றுவருகிறது. இன்னும், தர்மத்துக்காக விடப்பட்ட சொத்துக்கள் அநேகம் இச்சபையாரால் மேற்பார்த்துவரப்படுகின்றன.

இச்சபை நமக்கு அத்தியாவசியம் என்பது இந்த ரிப்போர்ட்டைப் படிக்கும்பொழுதே விளங்கும். கனதனவான்கள் இச்சபையிற் சேர்ந்து இதன் அபிவிருத்தியைக் கருதித் தனஉதவி செய்வார்களென நம்புகிறோம்.

மானேஜர்,
தமிழ்ச்சங்கம், மதுரை.

விளம்பரம்.

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தினின்று மாதந்தோறும் வெளியாகும் “செந்தமிழில்” பிரசுரமாகவேண்டிக் கருதியனுப்புகிற வித்தியா விஷயமானதும், சாஸ்திரவுணர்ச்சியுள்ளதுமான விஷயப்பிரவசனங்களையும், பத்திரிகைக்கனுப்புஞ் சமாசாரங்களையும், ஆராய்ந்தபிப்பிராயமெழுத அனுப்புகிற புஸ்தகங்களையும், நூதனபுஸ்தக ஆராய்ச்சி விஷய சமாசாரங்களையும், “செந்தமிழ்” பத்திரிகை விஷயமாய் ஏற்படக்கூடிய சகலவித லெட்டர்களையும், மணியார்டர் வகையறாக்களையும், ஹை தமிழ்ச் சங்கம் அச்சாபீஸில் செய்யவேண்டிய வேலைகளையும், தமிழ்ச்சங்கத்தோடு சேர்ந்திருக்கிற சேதுபதி செந்தமிழ்க் கலாசாலை விஷயமாகத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய ஸ்தூல தகவல்களையும் பற்றி எழுதிக்கொள்ளவேண்டியவர்கள் ஹை தமிழ்ச் சங்கம் மாணேஜருக்கு எழுதவேண்டியது.

(2) மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் பைண்டு ஆகாததாக ஏராளமான சங்கப்பதிப்புப் புஸ்தகங்கள் விற்பனையாகவேண்டியவைகளாக விருப்பதால், ஒரே தடவையில் 50-க்கு மேற்பட்ட பிரதிகள் வாங்க விருப்பமுள்ளவர்களுக்கு இதன் மூலமாகத் தெரிவிக்கிற தென்னவென்றால், அதிகமான பிரதிகள் வாங்குவோர்களுக்கு ஹை தமிழ்ச் சங்கம் பிரஸிடெண்டு அவர்கள் ஒவ்வொரு ஆர்டருக்குத் தக்கவாறு 100-க்கு 40 - ரூபாய் வரை கமிஷன் கழித்துக் கொண்டு ரொக்கமாக விலைகொடுத்து வாங்கிக்கொள்ளலாமென்று உத்தரவு செய்திருக்கிறபடியால், தேவையுள்ளவர்கள் உடனே மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் ஆபீஸ் மாணேஜருக்கு மனுச் செய்து கொள்ளவும்.

குறிப்பு:—சங்கத்தின் மெம்பர்கள், சந்தாதார்கள் சங்கம் ஆபீசுக்கு எழுதும் கடிதம் வகையராக்களில் தங்கள் பேருக்கு வரும் “செந்தமிழ்” பத்திரிகை விலாசத்தில்கண்டிருக்கிற ரிம்பரைக் குறிப்பிட்டு எழுதவும்.

R. Rangaswami Aiyer,

Ag. Manager.

659 500

(No. 1.)

THE TEST OF TIME!

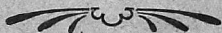
FOR OVER THIRTY SEVEN YEARS

SCOTT'S EMULSION

has stood every rigid test that learned Physicians could suggest.

LUNG TROUBLES,
COUGHS,
COLDS,
LOSS OF FLESH,
POOR APPETITE,

and as a Tonic and Tissue Builder for both Father and Son

NOT TOUCHED BY HAND

FOR SALE AT ALL
CHEMISTS.

SCOTT & BOWNE, LTD,
MANUFACTURING
CHEMISTS

LONDON, ENGLAND.

Always get the
Emulsion with
this mark—the
Fishman—the mark of the
"Scott" process!

660

(No 2.)

CHAMBERLAIN'S COLIC, CHOLERA AND DIARRHŒA REMEDY.

வயிற்றுக்கடுப்பு, வாந்திபேதி, சீதபேதி இவைகளுக்கு

சேம்பர்லேன் துரை கண்டு பிடித்த
மருந்து.

இதனால்

வயிற்றுவலி, அதிசாரபேதி, சீதபேதி, வாந்தி
பேதி, வயிற்றுக்கடுப்பு முதலான குடில் நோய்
கள் பலவும் ஒழியும்.

இந்த ஆச்சரியமான மருந்து, உலகத்தி
லுள்ள மற்ற மருந்துகளைவிட மனுஷகோடி
களுக்குதவியாய் நின்று, நோயையும் வேதனை
யையும் நீக்கி அநேக ஆயிரம் உயிர்களைக் காட்
பாற்றியிருக்கிறது.

இம்மருந்தை ஒருதரம் குடித்தாலும், எவ்வித கொடிய வயி
ற்றுவலியும் போய்விடும். பொல்லாத சீதபேதிக்கும், மூன்று தரம்
குடித்தால் போதும்; அவ்வளவேயுடிக் வேதனை நீங்கும், வியாதிபு
ஒழியும். எப்போதும் பஸிக்கும் மருந்து, ஒருபோதும் தப்பு
தன்று.

இது, மூலிகைகளால் ஆன மருந்து. கைபடாமல் செய்த மருந்து

எந்தும் கிடைக்கும்.

சின்ன புட்டி. ரூ 1.

பெரிய புட்டி ரூ 5